

מעמד הר סיני AND קריאת התורה THE NEXUS BETWEEN

The connection between קריאת התורה and מעמד הר סיני is seen in the following sources:

ספר כלבו סימן כ ד"ה ואם יש-ואם יש שם כהן קורא ראשון, ואומר החזן כהן קורא יעמוד רבי פלוני הכהן, ואם אין שם כהן קורא במקומו ישראל, ואומר החזן ישראל קורא בכהן יעמוד רבי פלוני במקום כהן; ברוך שנתן תורה וכו' תורת ה' תמימה וגו'. נהגו העם לומר אחרי עלותו לקרות בתורה פסוקים אלו עד מגן הוא לכל החוסים בו, ויש בהם מ' תיבות כנגד מ' ימים שעמד משה בהר לקבל התורה.

That set the minimum number of פסוקים to be read on Mondays and Thursdays at ten:

תלמוד בבלי מסכת מגילה דף כא עמ' ב'—אלא הא דתני רב שימי: אין פוחתין מעשרה פסוקין בבית הכנסת וידבר עולה מן המנין. הני עשרה כנגד מי? אמר רבי יהושע בן לוי: כנגד עשרה בטלנין שבבית הכנסת. רב יוסף אמר: כנגד עשרת הדברות שנאמרו למשה בסיני. ורבי יוחנן אמר: כנגד עשרה מאמרות שבהן נברא העולם. הי נינהו? ויאמר דבראשית? הני תשעה הוו! בראשית נמי מאמר הוא, דכתיב (תהלים ל"ג) בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם.

The fact that a person must be called to read for his עליה is presented in two manners.

First as a positive:

ספר כלבו סימן כ ד"ה וכתב ה"ר—טעם אחר שלא יקראו שנים בתורה שהרי קריאתה כנתינתה מה נתינתה בסרסור אחד אף קריאתה בסרסור אחד, ולפי טעם זה ישראל מקרא את הכהן צריך להקרותם אחרים.

This practice is based on the following:

תלמוד ירושלמי מסכת מגילה פרק ד' דף עד' טור ד' /ה'א'—רבי שמואל בר רב יצחק עאל לכנישתא חד בר נש קאים מתרגם סמיך לעמודא. אמר ליה: אסור לך, כשם שניתנה באימה ויראה כך אנו צריכין לנהוג בה באימה ויראה. רבי חגי א"ר שמואל בר רב יצחק עאל לכנישתא חמא חונה קאים מתרגם ולא מקים בר נש תחתוי. אמר ליה אסיר לך כשם שניתנה על ידי סרסור כך אנו צריכין לנהוג בה על ידי סרסור. עאל רבי יודה בר פזי ועבדה שאילה (דברים ה', ה') אנכי עומד בין י-י' וביניכם בעת ההיא להגיד לכם את דבר י-י'.

It is also presented in a negative manner:

ספר כלבו סימן כ ד"ה ואם יש-אדם אינו רשאי לקרות בתורה אם לא נקרא בשם שאין אדם מבזבז לו. ועוד דאמרינן בירושלמי כל הקורא בתורה ולא אמרו לו קרא דומה לאדם שיש לו בת בוגרת שכל הרוצה לקחתה לוקחה, והכי איתא בתוספתא ראש הכנסת או חזן הכנסת לא יקרא עד שיאמר לו קרא שאין אדם מבזבז לו.

ראבי"ה ח"ב – מסכת מגילה סימן תקעז ד"ה ומה שנהגו-ומה שנהגו לומר עמוד פלוני טעמא נמי משום אינצויי כהנים אהרדי או לויים או ישראל. ואפילו שליה ציבור כשהוא שושבין וקורא נראה שצריך לומר לו אחר קרא, דגרסינן בתוספתא פרק בתרא דמגילה ראש הכנסת או חזן לא יקרא עד שיאמרו לו אחרים קרא, שאין אדם מבזבז לו, פירוש אינו נוטל שררה לעצמו. ושוב לאחר זמן מצאתי במגילת סתרים שהביא הק' ברייתא וגרים שאינו מבזבז בדינו לו. ובבראשית רבה פרשת וישלח יעקב אמרינן אפילו חזן הכנסת אינו נוטל שררה לעצמו, והיינו כדפרישית. ואף על גב דאקריית ספר תורה קאי, נראה דהוא הדין בקריאת המגילה: ולבדו אין לו לקרות לקורא, דמסיים בתוספתא התם חזן העומד לקרות אחר עומד ומחזן לו עד שיקרא וכו'. ובירושלמי מגילה גרסינן רב שמואל בר רב יצחק על לכנישתא חמא חד בר נש קאים וקרי ולא מוקי בר איניש תחותיי. אמר ליה אסור לך; כשם שניתנה תורה על ידי סרסור כך אנו צריכין לנהוג על ידי סרסור, ויליף לה מדכתיב ואנכי עומד בין ה' וביניכם (דברים ה' ה'): וגם משמע התם בירושלמי שאסור לסמוך ולעמוד למתרגם משום שניתנה תורה באימה וכו', וכל שכן לקורא:

The *ברכה* that we recite upon being called for an *עליה* also provides a connection to

מעמד הר סיני:

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף יא' עמוד ב'—מאי מברך? אמר רב יהודה אמר שמואל: אשר קדשנו במצותיו וצונו לעסוק בדברי תורה. ורבי יוחנן מסיים בה הכי: הערב נא ה' אלהינו את דברי תורתך בפינו ובפיפיות עמך בית ישראל ונהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל כלנו יודעי שמך ועוסקי תורתך, ברוך אתה ה' המלמד תורה לעמו ישראל. ורב המנונא אמר: אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו. ברוך אתה ה' נותן התורה. אמר רב המנונא: זו היא מעולה שבברכות. הלכך לימרינהו לכולהו.

What is the definition of the term: מעולה שבברכות?

רש"י מסכת ברכות דף יא' עמ' ב'—וזה היא מעולה שבברכות – התורה, לפי שיש בה הודאה למקום וקילום לתורה ולישראל.

השגות הרמב"ן לספר המצוות שכחת העשין ד"ה מצוה טו'—שנצטוינו להודות לשמו ית' בכל עת שנקרא בתורה על הטובה הגדולה שעשה לנו בתתו תורתו אלינו והודיענו המעשים הרצויים לפניו שבהם ננחל חיי העולם הבא.

ראבי"ה ח"א – מסכת ברכות סימן לו'—ובשעה שקורים בתורה שלהוציא הציבור באים, אין מברכים לעסוק בדברי תורה, שאין כוונתם לעסוק ולידע ללמוד וללמד, אבל מיהו מעולה שבברכות מברכין.

פני יהושע מסכת ברכות דף יא' עמ' ב'—ואפשר גם כן שכך מפרשים מימרא דרב המנונא בסמוך שאמר על ברכת אשר בחר בנו שהיא מעולה שבברכות והיינו לפי שברכה זו היא ברכת הודאה על נתנת התורה משום הכי ראוי להקדימה לשאר ברכות התורה.

TRANSLATION OF SOURCES

יש ספר כלבו סימן כ' ד"ה ואם יש - If a Kohain is present, he reads from the Torah first. The leader says: The Kohain who is to read should come forward, so and so the Kohain. If no Kohain is present, an Israelite can read in place of a Kohain. In that case the leader calls out: Israelite read as if you are a Kohain, come forward so and so in the place of a Kohain. Baruch Sh'Nasan Torah etc., Toras Hashem Temima etc. It is the custom that the congregation recites these verses until Magen Hoo L'Chol Ha'Chosim Bo after the Kohain steps forward to read from the Torah. The verses that are recited contain 40 words representing the 40 days during which Moshe remained on Mount Sinai to receive the Torah.

ב' תלמוד בבלי מסכת מגילה דף כא' עמ' ב' - But now, in the statement of R. Shimi, 'Not less than ten verses [of the Torah] should be read in the synagogue, the verse 'and G-d spoke to Moses saying' being counted as one', what do these ten represent? Rabbi Joshua son of Levi said: The ten men of leisure in the synagogue. Rabbi Joseph said: The ten commandments which were given to Moses on Sinai. Rabbi Johanan said: The ten utterances with which the world was created. What are these? The expressions 'And G-d said' in the first chapter of Genesis. But there are only nine? The words 'In the beginning' are also a creative utterance, since it is written, By the word of the Lord the heavens were made, and all the host of them by the breath of his mouth.

ספר כלבו סימן כ' ד"ה וכתב ה"ר - Another reason that is two individuals should not read the Torah simultaneously because the reading of the Torah must follow the procedure that occurred when the Torah was given. Just as the Torah was given through one middleman so too the reading of the Torah must be through one middleman. As a result, the leader who calls the Kohain to step forward to read cannot himself read unless he too is called to read.

תלמוד ירושלמי מסכת מגילה פרק ד' דף עד' טור ד' /ה"א - Rabbi Shmuel son of Rav Yitzchok went to a synagogue where a person stood up to translate and leaned against a wall. Rabbi Shmuel said to him. It is forbidden for you to do so. Just as the Torah was given at Har Sinai in fear and trepidation so too we must treat the Torah with great fear and trepidation. Rabbi Chagai said in the name of Rabbi Shmuel son of Rav Yitzchok that Rabbi Shmuel went to a synagogue where an Amora named Huna who was standing on the Bima went to translate and noone stood up to stand in his place where he had previously stood. Rabbi Shmuel said to him: it is forbidden for you to leave your place on the Bima when no one comes to stand in your place. Just as the Torah was given through an intermediary so too we have to have an intermediary stand on the Bima when the Torah is read. Rabbi Yuda son of Pazi remarked: this is the meaning of the verse: I stood between you and G-d at that time to relate to you the words of G-d.

ספר כלבו סימן כ' ד"ה ואם יש - A person is not authorized to read from the Torah unless he is called to do so by name because a person is not permitted to cheapen the Torah. Also it is written in the Jerusalem Talmud: he who reads from the Torah who was not asked to do so is like a man who has an adult daughter who has relations with any man who approaches her. That is the basis for that which appears in the Tosefta that the head of the synagogue or the designated Torah reader may not read from the Torah until he is asked to read because noone is permitted to cheapen the Torah.

ראבי"ה ח"ב - מסכת מגילה סימן תקעז ד"ה ומה שנהגו - The reason for the practice in synagogue to say: so and so come forward to read from the Torah is because quarrels might arise between the Kohanim

the Leviim and the Israelites. Even when the leader is an important person who wants to read from the Torah he cannot do so unless another person calls him to read. This is consistent with what we learned in the Tosefta of Maseches Megilah that the head of the synagogue or the designated Torah reader may not read from the Torah until he is asked to read because no one is permitted to cheapen the Torah, that means that he may not authorize himself to read from the Torah. After some time I found in the Megila of Secrets which refers to the Baraita in Maseches Megilah and provides a different version: that he may not cheapen the Torah with his hands for his benefit. In Bereishis Rabbah Parshas Va'Yishlach Yaakov it is written that even the designated reader may not authorize himself, as I explained. Even though this rule was promulgated about reading from the Torah, it appears that some of the rules also apply regarding the reading of the Megilah on Purim. One exception is the fact that the reader need not be called. We find it stated in that section of the Tosefta that when the reader stands to read the Megilah another one should stand next to him until he begins to read so that it does not appear that he is reading on his own initiative. In the Jerusalem Talmud Maseches Megilah we learn that Rav Shmuel son of Rav Yitzchok went to synagogue and saw that the one calling people to read was called to read and no one then stood in his place. He said that such conduct is forbidden based on the rule that just as the Torah was given through an intermediary so too we need to conduct ourselves towards the Torah by way of an intermediary. Support for this rule was found in the verse: (Devarim 5, 5) and I stand between G-d and you. It also appears from that source that the translator cannot lean while standing because the Torah was given in an atmosphere of fear and trepidation. How much more so the rule applies to the reader.

ב' עמוד דף יא' עמוד ב' - תלמוד בבלי מסכת ברכות דף יא' עמוד ב' - What benediction is said before the study of the Torah? Rabbi Judah said in the name of Samuel: Blessed are You . . . who has sanctified us by Your commandments, and commanded us to study the Torah. Rabbi Johanan used to conclude as follows: 'Make pleasant, therefore, we beseech You, O Lord our G-d, the words of Your Torah in our mouth and in the mouth of Your people the house of Israel, so that we with our offspring and the offspring of Your people the house of Israel may all know Your name and study Your Torah. Blessed are You, O Lord, who teaches Torah to Your people Israel'. Rabbi Hamnuna said: '[Blessed are You . . . who has chosen us from all the nations and given us Your Torah. Blessed are You, O Lord, who gives the Torah'. Rabbi Hamnuna said: This is the finest of the benedictions. Therefore let us say all of them.

ב' עמוד דף יא' עמוד ב' - וזו היא מעולה שבברכות - This is the most superior of Brachos to recite before learning Torah because it contains an acknowledgement to G-d and praise for the Torah and the Jewish people.

ב' עמוד דף יא' עמוד ב' - רש"י מסכת ברכות דף יא' עמוד ב' - וזו היא מעולה שבברכות - We were commanded to thank G-d each time we read from the Torah because of the great good that G-d bestowed upon us by giving us the Torah and by advising us of the way we should conduct our lives through which we can inherit the after life.

ב' עמוד דף יא' עמוד ב' - ראבי"ה ח"א - מסכת ברכות סימן לו' - At the time we read from the Torah in order to help those congregated fulfill their Mitzvah of hearing the Torah being read, we do not recite the Bracha of La'Asok B'Divrei Torah because our intent is not to delve into the particulars of what is being read in order to learn and to teach others. Nevertheless we recite what is considered the best of Brachos.

ב' עמוד דף יא' עמוד ב' - פני יהושע מסכת ברכות דף יא' עמוד ב' - It is also possible to interpret what Rabbi Hamnuna said that the Bracha of Asher Bachar Banu is the best of Brachos to mean that this Bracha is a Bracha of thanks on giving us the Torah. For that reason it is appropriate to place it ahead of all the Brachos that concern the Torah.

SUPPLEMENT

To assist anyone who would like to study the פיוטים for פרשת שקלים, I am providing a translation of the comments of Rabbi Zeligman Baer, זצ"ל, to several of the פיוטים that are found in his סידור עבודת ישראל.

אז מאז

אז מאז-Then, before you created the world.

זמות-Thought.

להעל-To bring up.

גדת-You said.

למשי ממי שעל-To Moshe Rabbeinu who was lifted out of the water. The words: ממי שעל are borrowed from the verse: מי מדד בשעלו מים-Who has measured the waters in the hollow of his hand.

יפי פעמי נעל-The Jewish people; in accordance with the verse: שיר השירים פרק ז פסוק ב-How beautiful are your feet in sandals, O prince's daughter!

כבוד רע-The Honor of G-d as in the verse:

שיר השירים פרק ה פסוק טז-זה דודי וזה רעי-

That is my beloved and that is my friend.

בבעל-The Golden Calf.

וזה ללא זה פצחו-The Jews said: "זה אלהיך" to a calf that was not "זה" in accordance with the verse:

נחמיה פרק ט פסוק יח-אף כי עשו להם עגל מסכה ויאמרו זה אלהיך אשר העלך ממצרים- Even when they made for themselves a molten calf, and said, This is your God who brought you out of Egypt; That means that it was worth nothing.

זנחו-They were left.

בחרון אף- Anger of G-d

וגעל-Humiliation as in the verse:

ויקרא פרק כו פסוק מד-ולא געלתים לכלתם.

Nor will I loathe them to destroy them utterly

שמות פרק לב (יא) ויחל משה את פני ה' אלהיו-And Moses pleaded with the Lord his G-d

חבר- One of the names of Moshe Rabbeinu in accordance with Maseches Megilah 13a-

תלמוד בבלי מסכת מגילה דף יג עמוד א – שחיבר את ישראל לאביהן שבשמים.

Moshe Rabbeinu was known as Chever because he joined Israel to its Father in Heaven.

Both words are used in connection with healing as in the verse:

יִרְמִיֶהוּ פֶּרֶק מִוֹ (יֵא) עָלַי גִּלְעָד וְקָחִי צָרִי בְּתוֹלֵת בֵּת מִצְרַיִם

Go up to Gilead, and take balm, O virgin, daughter of Egypt

The reason being Moshe Rabbeinu through his prayer brought a healing to the illness of the Jewish people.

שאת-That he bear their burden and carry them

It will be for them an act that pleads on their behalf so that G-d forgives them their sin and punishment which in this case was death by hanging. The punishment for worshipping idolatry we find to be hanging as we find as in the sin of P'Or in which we find the words:

במדבר פרק כה (ד) וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה קַח אֶת כָּל רְאִשֵׁי הָעָם וְהוֹקֵעַ אוֹתָם לְה' נֹגֵד הַשָּׁמֶשׁ וַיֵּשֶׁב חֲרוֹן אַף ה' מִיִּשְׂרָאֵל:

And the Lord said to Moses, Take all the chiefs of the people, and hang them up before the Lord in the sun, that the fierce anger of the Lord may be turned away from Israel.

The word: לשאת in this context means to forgive sin.

G-d said.

Parshas Shekalim which is found in Shemos 30, 12.

משלי פרק ט פסוק ג – על גְּפֵי מְרִמֵי קָרַת.

but love covers all sins – משלי פרק י פסוק יב – אהבה על כל פשע כסית

”Because of” in the language used by Chazal. This is a reference to the forefathers.

Because of our Forefathers who sit in Your shadow at Your right side to defend me and to protect me from evil.

מעתיק פלוסים

Moves mountains. The word: פלוסים is derived from the verse: ישעיהו

וַיִּשְׁקַל בַּפָּלֶם הָרִים-פרק מ פסוק יב-and weighed the mountains in scales. They are weighed and put on scales.

צר-create

נזל-Water

ישעיהו פרק נז פסוק יט-נובבתם-a new expression of the lips

לכל רוח-To all live beings

שריג זה שעריר-This is a reference to Haman who descended from Amalek the son of Esav

להבין את התפלה

who resides by the mountain of Sayir.

סקרת-Saw, as in the following reference:

תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף יח עמוד א-בראש השנה כל באי העולם עוברין לפניו כבני מרון. מאי כבני מרון? . . . אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן: וכולן נסקרין בסקירה אחת.

ON NEW YEAR ALL MANKIND PASS BEFORE HIM LIKE CHILDREN OF MARON. What is the meaning of the expression 'like children of Maron'? . . . Rabbah b. Bar Hanah said in the name of R. Johanan: [All the same] they are all viewed with a simple glance.

Also the Aramaic translation of the term: עין שופתו (Job 20, 9) is עינא סקרת-The eye which saw him

ולצנין-A thorn that causes pain.

עצת-You gave advise.

זה לזה שמע במעמד-You commanded to give the Shekel at the congregating of all of Israel.

Another version: עצת בכך לזה שמע במעמד.

עתוד-Preparation.

בקץ-At the time.

פלסיה-The Shekels of the Jews.

In anticipation of the shekels that Haman the evil one doled out. This is in accordance with the following:

תלמוד בבלי מסכת מגילה דף יג עמוד ב-אם על המלך טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים כבר כסף וגו' אמר ריש לקיש: גלוי וידוע לפני מי שאמר והיה העולם שעתיד המן לשקול שקלים על ישראל, לפיכך הקדים שקליהן לשקליו. והיינו דתנן: באחד באדר משמיעין על השקלים ועל הכלאים.

'If it please the king, let it be written that they be destroyed, and I will pay ten thousand talents of silver': Resh Lakish said: It was well known beforehand to Him at whose word the world came into being that Haman would one day pay shekels for the destruction of Israel. Therefore He anticipated his shekels with those of Israel. And so we have learnt: 'On the first of Adar proclamation is made regarding the shekalim³³ and the mixed seeds'.

לציר-To Moshe Rabbeinu.

Also in his Piyut: ארחץ נקיון for Shemona Esrei on the second day of Succos, HaKalir uses a similar phrase: שמך משתף בשמנו. He uses similar language in a Selicha poem: תגדיל שמך: א-ל באפך that Ashkenazim recite on the day before Rosh Hashonah: המשתף בשמנו. Also for the Neila prayer on Yom Kippur, hakalir composed a poem with the words: י-ה שמך בנו יערב. This is all based on a Midrash in Midrash rabbah for Bamidbar chapter 20: When Bilaam saw that the Jews keep even the minor

commandments, he said: who is capable of cursing such people who keep G-d's commandments and שמו משותף בהם (G-d's name is affiliated with them) as it is written: Hashem their G-d is with them. In the Midrash Tanhuma Parsha Kedoshim, the Jews are called in the name of G-d; everyone dear name that G-d possessed was used in reference to the Jews. In Bamidbar Rabbah Chapter 5, it is written:

במדבר רבה (וילנא) פרשה ה"ד וה' הקהתי הה"ד-הקהתי הה"ד (ישעיה מה) למען שמי אאריך אפי ותהלתי אחטם לך לבלתי הכריתך מדבר בישראל למען שמי אאריך אפי אלו ישראל שייהד הקב"ה שמו עליהם אנכי ה' אלהיך, ושיתף שמו בשם ישראל

THE KOHATHITES. Thus it is written, For My name's sake will I defer Mine anger, and for My praise will I refrain for thee, that I cut thee not off (Isa. XLVIII, 91). The text speaks of Israel. 'For My name's sake will I defer Mine anger': 'My name's sake' refers to Israel, with whom the Holy One, blessed be He, particularly connected His name by declaring, I am the Lord thy God (Ex. XX, 2), and with whose name 'Israel'

Also see Rashi's explanation to Bamidbar 26, 5:

רש"י במדבר פרק כו פסוק ה-משפחת החנכי - לפי שהיו האומות מבזין אותם ואומרים מה אלו מתיחסין על שבטיהם, סבורין הם שלא שלטו המצריים באמותיהם, אם בגופם היו מושלים קל וחומר בנשותיהם, לפיכך הטיל הקב"ה שמו עליהם, ה"א מצד זה ויו"ד מצד זה, לומר, מעיד אני עליהם שהם בני אבותיהם. וזהו הוא שמפורש ע"י דוד (תהלים קכב ד) שבטי י-ה עדות לישראל. השם הזה מעיד עליהם לשבטיהם, לפיכך כולם כתיב החנכי הפלואי, אבל בימנה לא הוצרך לומר משפחת הימני, לפי שהשם קבוע בו יו"ד בראש וה"א בסוף:

Tied to, stuck as it is written: עמוסים

ויקרא פרק יט פסוק יא - לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו

You shall not steal, nor deal falsely, nor lie one to another.

הם מומתים-

תהלים פרק יז- (יד) ממתים ידך ה' ממתים מחלד חלקם בחיים וצפונך תמלא בטנם ישבעו בנים והנחיתו יתרם לעולליהם:

Of those who die by Your hand, O Lord, of those who die of old age, whose share is in life, and whose belly You will fill with Your hidden treasure, who have children in plenty and leave their abundance to their babies.

נר נוזלים -drops of water as in the verse: בזיל

ניסן-לקש the rains of מלקוש that come in

קצובה היא

For the rich and the poor. These words are taken from the verse:

איוב פרק לד פסוק יט- אשר לא נשא פני שרים ולא נפר שוע לפני דל כי מעשה ידיו כלם:

How much less to him who does not respect the persons of princes, nor regards the rich

להבין את התפלה

more than the poor? For they all are the work of his hands.

איוב פרק לג פסוק כד-ויחננו ויאמר פדעוהו מרדת שחת מצאתי כפר: The word: פדעני-הוני פדעני

Then he is gracious to him, and says, Save him from going down to the pit; I have found a ransom.

From obstacles. מעקולים

From the verse: אשר לא יספר

הושע פרק ב פסוק א-והיה מספר בני ישראל כחול הים אשר לא ימד ולא יספר והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני א-ל חי:

And the number of the people of Israel shall be as the sand of the sea, which cannot be measured nor counted; and it shall come to pass, that in the place where it was said to them, You are not my people, there it shall be said to them, You are the sons of the living G-d.

From the word meaning: to be warned. וזהר

To join together in an orderly manner in order to be among the contributors of the half Shekel. This word is borrowed from the verse:

בראשית פרק ג פסוק ז-ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עליה תאנה ויעשו להם חגורת:

And the eyes of them both were opened, and they knew that they were naked; and they sewed fig leaves together, and made themselves aprons.

It was promised to them that they be successful and multiply and that their children would join with them to raise their heads through the giving of the Shekel. במפקד להגבר

To bring them forgiveness. להדבר

Always. תמרו

With effort. באון

From the word meaning broken as in the verse: פיד

איוב פרק ל פסוק כד-אך לא בעי ישלח יד אם בפידו להן שוע:

But does not one in a heap of ruins stretch out his hand, and in his disaster cry for help?

From the verse: תכפישני

איכה פרק ג פסוק טז-ויגרם בקצץ שני הכפישני באפר:

He has also broken my teeth with gravel stones, he has covered me with ashes.

Based on the verse: תת המון לאומים

ישעיהו פרק מג פסוק ד-מאשר יקרת בעיני נבדת ואני אהבתיך ואתן אדם תחתיך ולאומים תחת נפשך:

Since you were precious in my sight, you were honored, and I have loved you; therefore

will I give men for you, and people for your life.

גשואי רחם-The Jewish people based on the verse:

ישעיהו פרק מו פסוק ג- שָׁמְעוּ אֵלַי בֵּית יַעֲקֹב וְכָל שְׂאֵרֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל הַעֲמִסִּים מִנִּי בְטֶן הַנְּשָׂאִים מִנִּי רַחֵם:

Listen to me, O house of Jacob, and all the remnant of the house of Israel, who are borne by me from birth, who are carried from the womb;

גזורים-Consecrated; crowned.

עז תקף-Beautiful song

אז ישיר נאדרי בכה from אדרוך-Praised You as in the words:

מי יוכל לשער

בחבל-Measure.

ובחלש-By lot from the verse:

ישעיהו פרק יד פסוק יב- אֵיךְ נִפְלַתָּ מִשָּׁמַיִם הַיֵּל בֶּן שָׁחַר נִגְדַעְתָּ לְאָרֶץ חוֹלָשׁ עַל גּוֹיִם:

How are you fallen from heaven, O bright star, son of the morning! how are you cut down to the ground, you who ruled the nations! In the Yalkut Shimoni for Shemos Section 265, it states that lots have been described in four ways in Tanach: חבל, גורל, פור, חלש.

בפקודים-The Torah;

לב לבל יחסר המזוג-From the verse:

שיר השירים פרק ז פסוק ג- שְׁרַרְךָ אֲנִי הַסֵּהַר אֵל יַחֲסֵר הַמְּזֹג בְּמִנְיָךְ עֲרַמַת חַטָּיִם סוּגָה בְּשׁוֹשָׁנִים:

Your navel is like a round goblet, that never lacks blended wine; your belly is like a heap of wheat set about with lilies. What is the comparison? The Jews should never be less in number than the number that they were in the desert.

מחמש פקודים-The fourth book of the Torah is called this begins it begins with counting the Jewish People.

ואם כתרן וכנס-Based on the verse:

ישעיהו פרק ל פסוק יז- אֶלֶף אֶחָד מִפְּנֵי גְעֵרַת אֶחָד מִפְּנֵי גְעֵרַת חַמֶּשֶׁה תִּנְסוּ עַד אִם נוֹתַרְתֶּם כְּתָרָן עַל רֹאשׁ הַהָר וּכְנָס עַל הַגְּבָעָה:

One thousand shall flee at the rebuke of one; at the rebuke of five shall you flee; till you are left as a beacon upon the top of a mountain, and as a banner on a hill.

מנקדים-Exact from the word meaning point. He meant to say that the number of six hundred thousand men should not be diminished and that exact number always exists.

ובכל רגע וכו'-Based on the verse:

איוב פרק ז פסוק יח- וְתִפְקְדֵנוּ לְבַקְרִים לְרִגְעִים תִּבְחָנֵנוּ:

And that you should visit him every morning, and test him every moment?

להבין את התפלה

שמור - You, G-d, please watch over;

ושוקדים - Who attempt to follow Your will.

היות משקדים - That you should guard them and support them;

קודים - Bow down to.